

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520200282
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8520200282.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/XXX, XXX XX C. D., právne zastúpenej: Advokátskou kanceláriou JUDr. Maroš Zima, s.r.o., so sídlom Okružná 1945/107, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 47 234 831, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému: Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov a o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 7Csp/6/2020 - 81 zo dňa 21.01.2022, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne prvoinštančný súd v samostatnom rozhodnutí po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

- I. Súd u r č u j e , že úvery poskytnuté na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300013896 zo dňa 30.10.2008 uzavretou medzi žalobkyňou a žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov.
- II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1 846,26 eur, a to všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.
- IV. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 2 písm. a) a b), § 4 ods. 1, ods. 2 písm. g) a i), ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1 a 3, § 52 ods. 4, § 54 ods. 2, § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8300013896 uzavretá medzi ňou a žalovaným dňa 30.10.2008 je bezúročná a bez poplatkov a zároveň sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1 904,02 eur.

V odôvodnení uviedla, že so žalovaným uzavrela dňa 30.10.2008 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300013896, na základe ktorej jej žalovaný poskytol sumu 663,88 eur, ktorú sa zaviazala splatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 40,10 eur s dohodnutou zmluvnou odmenou 779,66 eur, RPMN za úver 82,15 % a ročnou úrokovou sadzbou úveru vo výške 79,49 %. Splatnosť každej splátky bola stanovená na 20. deň v mesiaci počnúc 20.11.2008 s dňom poslednej splátky dňa 20.10.2011. S poukazom na uvedené skutočnosti je zrejmé, že deň poslednej splátky zo zmluvy o revolvingovom úvere bol deň 20.10.2011 s poukazom na § 101 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa vyslovila názor, že premlčacia doba poslednej splátky bola dňa 20.10.2014. Keďže žalovaný si neuplatnil počas plynutia premlčacej doby svoje právo zo zmluvy o revolvingovom úvere, táto jeho pohľadávka sa stala premlčaná. Žalobkyňa neplnila dlh voči žalovanému dobrovoľne, boli vykonávané zrážky zo mzdy. Prijatie takéhoto plnenia považuje za bezdôvodné obohatenie. Preto žiadala žalobe vyhovieť.

Súd prvej inštancie dospel k záveru, že účastníci uzavreli zmluvu, ktoré obsahovala tak zmluvu o úvere, ako aj zmluvu o revolvingovom úvere. V zmluve v časti týkajúcej sa úveru vo výške 663,88 eur absentovali údaje o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a údaje o termíne splátok a pri zmluve týkajúcej sa úveru vo výške 404,20 eur absentovali údaje o termíne splátok a ich výške. Vzhľadom na absenciu vyššie uvedených náležitostí zmluvy súd prvej inštancie považoval oba úvery poskytnuté na základe uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere za bezúročné a bez poplatkov.

Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalobkyňa úhradami a zrážkami zo mzdy uhradila žalovanému sumu vyššiu, než ako bol súčet ňou čerpaných peňažných prostriedkov, a to v rozsahu sumy 1 846,26 eur. Keďže úvery poskytnuté na základe uzavretej zmluvy je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov, súd uzavrel, že plnenia žalobkyne nad poskytnutú istinu boli už plneniami bez právneho dôvodu, teda že v danom prípade boli splnené podmienky na vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd vyhovel žalobe v časti týkajúcej sa určenia, že úvery na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 30.10.2008 sú bezúročné a bez poplatkov, keďže súd mal preukázané poskytnutie 2 úverov, aj keď žalobkyňa bola presvedčená, že čerpala iba jeden úver, a v časti týkajúcej sa vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1 846,26 eur (2 914,34 eur - 1 068,08 eur) a v prevyšujúcej časti týkajúcej sa zvyšku vydania bezdôvodného obohatenia súd žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 2, § 262 ods. 1 CSP.

Proti rozsudku vo výrokoch I., II. a IV. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nesprávne právne posúdenie veci a nesprávne skutkové zistenia. Uviedol, že sa súd prvej inštancie nesprávne vypořiadal s otázkou, čo tvorí úverovú zmluvu. Úverová zmluva označená ako zmluva o revolvingovom úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a prílohy tvoriace súčasť zmluvy. Žalovaný tvrdil, že záver súdu o neuvedení doby trvania zmluvy mal byť posudzovaný aj v spojitosti so zmluvnými dojednaniami. V nich sa uvádza, že zmluva je uzavretá na dobu neurčitú. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca zo zákona. Rovnako oznámenie obsahuje aj určenie splatnosti jednotlivých splátok. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a žalobu zamietol, eventuálne zrušil a vrátil súdu na nové prejednanie.

Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu uviedla, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že úvery poskytnuté žalobkyne na základe uzavretej zmluvy je potrebné považovať za bezúročné a bezpoplatkov. Teda plnenia žalobkyne nad poskytnutú istinu už boli plneniami bez právneho dôvodu, teda v danom prípade boli splnené podmienky na vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného. Z prehľadov žalovaného je zrejmé a sú mal preukázané, že úhrady a zrážky zo mzdy žalobkyne predstavovali v súhrne sumu 2 914,34 eur na oba úvery. Výška poskytnutých úverov žalovaným v prospech žalobkyne bola v súhrne 1 068,08 eur. Bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného je tak v sume 1 846,26 eur. Z toho dôvodu žalobkyňa považovala rozhodnutie súdu prvej inštancie za zákonné a správne a preto navrhla, aby odvolací súd odvolanie žalovaného v celom rozsahu zamietol ako nedôvodné a priznal jej právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

V replike žalovaný uviedol, že z vyjadrenia žalobkyne nevyplýva žiadne tvrdenie a spochybnenie odvolacej námietky žalovaného o tom, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil základnú otázku pre rozhodnutie a to aké dokumenty tvoria úverovú zmluvu. Skutkové závery súdu v rozsudku sú predčasné, keďže bola nesprávne posúdená otázka samotnej úverovej zmluvy, jej obsahu. Súd prvej inštancie tak nemohol dospieť k správnym skutkovým zisteniam a správne právnemu posúdeniu. Žalovaný naďalej trval na podanom odvolaní.

V duplike žalobkyňa v celom rozsahu zotrvala na vyjadrení reagujúce na odvolanie žalovaného. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za zákonný a vecne správny, preto navrhla odvolanie žalovaného zamietnuť.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného úkonu použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP, podľa ktorej sa nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument.

Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo. Odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. Rozsudok je čo do žalovaným namietaného dôvodu odôvodnený riadne, v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie náležite vysvetlil, z akých dôvodov žalobe vyhovel, reagoval na všetky podstatné argumenty žalovaného. Odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančné rozhodnutie je aj v súlade s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a aj v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Za porušenie základného práva na spravodlivý súdny proces nemožno považovať to, že prvoinštančný súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaného.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy (13.10.2008) dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) a i) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak nie sú uvedené, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Zmluva o úvere a zmluva o revolvingovom úvere uzatvorené medzi stranami sporu dňa 13.10.2008 sú spotrebiteľskými zmluvami v zmysle Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl. v spojení s § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb.), nakoľko ide o formulárovú zmluvu, kde žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Vec sa však týka záväzkovo - právneho vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu. Ide teda o typický občianskoprávny vzťah.

Odvolací súd konštatuje, že na predmetnú zmluvu sa zároveň vzťahuje zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ) (§ 2 písm. a) a b) ZoSÚ). Zmluvným dojednaním nie je možné vylúčiť pôsobnosť zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý je predpisom obsahujúcim kogentné ustanovenia a vzťahuje sa na všetky zmluvy spĺňajúce definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle tohto zákona. Výnimku netvorí ani zmluva uzavretá podľa Obchodného zákonníka. Zákon o spotrebiteľských úveroch má vo vzťahu k Obchodnému zákonníku povahu lex specialis, a preto má prednosť pred aplikáciou ustanovení Obchodného zákonníka.

Žalovaný v odvolaní trval na tom, že obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a prílohy tvoriace súčasť zmluvy. Na základe toho žalovaný tvrdí, že záver súdu o neuvedení doby trvania zmluvy mal byť posudzovaný aj v spojitosti so zmluvnými dojednaniami. V nich sa uvádza (bod 9.1), že zmluva je uzavretá na dobu neurčitú. Žalovaný namietal nesprávne posúdenie konečnej splatnosti úveru.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom prvoinštančného súdu, že v zmluve nie sú uvedené údaje o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a o termíne splátok, ktoré sú v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) a i) ZoSÚ obligatornými náležitosťami zmluvy o úvere. Neuvedenie týchto náležitostí v zmluve zákon o spotrebiteľských úveroch postihuje tým, že úvery sa považujú za bezúročné a bez poplatkov. Uvedenie údajov o termíne o konečnej splatnosti úveru, termíne prvej a poslednej splátky v listine označenej ako Oznamenie veriteľa o schválení úveru nie je postačujúce, nakoľko predmetnú listinu nie je možné považovať za súčasť zmluvy o úvere. Predstavuje jednostranné oznámenie veriteľa, ktoré žalobkyňa písomne neodsúhlasila a o jeho obsahu v čase podpisovania zmluvy nemala vedomosť. V prejednávanej veci žalovaný existenciu tejto listiny ani nepreukázal.

Termín konečnej splatnosti úveru musí byť spotrebiteľovi známy najneskôr v čase, kedy vstupuje do zmluvného vzťahu (v predmetnom prípade teda dňa 30.10.2008). V opačnom prípade by sa minulo účinku ust. § 4 ods. 2 ZoSÚ účinného v rozhodnom čase, ktorého cieľom bolo zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ v potrebnom rozsahu informovaný o základných skutočnostiach týkajúcich sa zmluvného vzťahu už v čase jeho vzniku.

Konečná splatnosť úveru nevyplýva ani zo Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere. Bod 4.5 týchto dojednaní odkazuje na splátkový kalendár, ktorý mal byť dlžníkovi poskytnutý, tento však v konaní žalovaným predložený nebol.

Žalobkyňa spolu čerpala sumu 1 068,08 eur. Z prehľadov žalovaného odvolací súd sa stotožnil so závermi prvoinštančného súdu o preukázaných úhradách a zrážkach zo mzdy žalobkyne. Od začiatku splácania až do poslednej zrážky zo mzdy žalobkyňa uhradila žalovanému celkovo sumu 2 914,34 eur na oba úvery. Odvolací súd mal preukázané, že žalobkyňa úhradami a zrážkami zo mzdy uhradila žalovanému sumu vyššiu, než ako bol súčet ňou čerpaných peňažných prostriedkov, a to v rozsahu sumy 1 846,26 eur. Keďže oba úvery poskytnuté na základe uzavretej zmluvy je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov, prvoinštančný súd správne uzavrel, že plnenia žalobkyne nad poskytnutú istinu boli už plneniami bez právneho dôvodu, teda že v danom prípade boli splnené podmienky na vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného. S týmito závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil.

Správnemu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

Za daného stavu odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods.1 CSP v spojení s § 255 ods.1 CSP. V odvolacom konaní bola v plnom rozsahu úspešná žalobkyňa, preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalovanému (§ 262 ods. 1 CSP). O ich výške rozhodne prvoinštančný súd (§ 262 ods. 2 CSP) v samostatnom rozhodnutí po právoplatnosti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.